

vestnik

'MESSENGER' GLASILO SLOVENSKEGA DRUŠTVA, MELBOURNE.

LETNIK XVIII, ŠTEV. 2/3

Registered for posting as a periodical — Category "B"

JUNE 1973

NAS KULTURNI CENTER

Končno smo dobili poslednje potrebno dovoljenje za gradnjo našega kulturnega centra v Elthamu.

Postavljen nam je bil pogoj, da moramo premestiti poslopja tako, da bodo odda-

ljena najmanj 300 čevljev od Ingram Rd., ter da preskrbimo dovolj prostora za parkiranje avtomobilov na zemljišču, tako da ne bodo parkirali na javni cesti.

Zategadelj bo sedaj treba

predelati načrte in čim bo to gotovo bo odbor društva pričel z nabiralno akcijo. Ako se bodo vsi Slovenci v Melbourne odzvali kot pričakujemo, se nam ni treba bati dolgov in neuspeha.

ZAKAJ SLOVENSKI CENTER

Prehitro je povedala svoje ime, spominjam se le njenega pijaznega glasu resnično polnega skrbi...

Neštetokrat sem že dvignila slušalko telefona in slišala tujca na drugi strani linije, poslušam in po možnosti odgovorim, toda danes je bilo drugače. Tokrat sem slišala preseči glas mladega dekleta ali vsaj tako sem mislila, dokler nisem v ozadju začula glas otroka.

Rekla mi je da ji je mojo številko dal "Good Neighbour Council", nato se mi je predstavila kot učiteljica Angleščine, toda ravno ko mi hotela razložiti razlog poklica, se je morala oprostiti za minuto, ker jo je otrok klical v kopalnico — uporabila sem priložnost njene odsotnosti, da sem pogledala za mojimi otroci in premešala prikuho. Ko se je mlada učiteljica vrnila mi je skoraj v zadregi razložila njeno skrb...

V večerni šoli uči novodošlece in tudi tiste, ki že dalj časa živijo v Avstraliji, angleščino. Med svojimi učenci različnih narodnosti ima tudi število slovenskih rojakov. Skoraj sem ji že hotela povedati, da čeravno moja angleščina ni in nikoli ne bo odlična, nisem interesirana za večerni pouk. Toda prekinila me je prosič: "PLEASE LISTEN TO ME, THIS IS A GENUINE CASE OF HUMAN SUFFERING".

Od vseh svojih učencev jo naši fantje najbolj skrbijo. Nezmožna razumeti

našega jezika jih je že dalj časa tiho opazovala. Iz njihovih obrazov je čitala osamelost in domotožje; dostikrat je opazila lesketajoče se solze v njihovih očeh, ni vedela zakaj, dokler ni poizvedela kje živijo in kako. Tedaj je spoznala pomen samote v tujini...

Ona, tujka me je zaprosila, da storimo nekaj, da nudimo tisti našim nesrečnežem dom kjer bi jim domače razvedrilo blažilo domotožje, katero smo vsi tako bridko preizkusili v nekaterem delu našega izseljenskega življenja. Ali smo na to sedaj pozabili? Prav verjetno, saj imamo sedaj svoje domove, delo prijatelje in svoje zakonske druge. Kaj nam mar novodošlecev ali tistih, ki po dolgih letih bivanja na tujem še vedno samotarijo in kličejo na pomoč!

Pride mi v spomin glas Primorskega dekleta, ki me je pred kratkim klicalo, da naj ji pomagam, saj so jo z otrokom vrgli iz stanovanja ravno pred nočjo. Tudi Slovenskega fanta oz. moža se spominjam, ki me je obiskal v Slovenskem Domu in me prosil, da mu pomagam poiskati delo, ker ni znal jezika in je bila nezaposlenost visoka. Še najbolj živ pa je spomin rojaka, kateri je večkrat obiskal društvo s prošnjo za spoznanje žene; bil je sramežljiv in neštetokrat sem ga videla, vedno samega na prireditvah ali v cerkvi. Pred kratkim je umrl — Sam —.

Povedala sem mladi Avstralski učiteljici, da tudi mene to skrbi, velikokrat ne morem spat ob misli na osamelost nesrečnežev, za katere se ne žrtvujejo dovolj. Samo spomin na naše prve dni v Avstraliji bi nas moral prebuditi. Zakaj nam morajo tujci povedati, da moramo nekaj storiti za naše osamljence in nas same. Ni dovolj samo ples in pijača, pa še to poredkoma in v tujih dvoranah na vseh mogočih delih Melbourne. Našemu narodu je potrebna kulturna hrana, samo središče ki bo nudilo mladini medsebojno spoznanje v športu in "njihovem" tipu glazbe, — nam srednjeletnikom naše vrste razvedrilo in starejšim topel domači kotiček vedno na istem mestu.

Kaj pa, prav za prav mislimo Slovenci Melbourne? Si delati konkurenco? Ali nimamo dovolj skrbi v privatnem življenju, da si jih delamo še v prostih uricah? Kličem ostala slovenska društva in njihove člane! Kaj smo zato prišli v tujino da bo naša Slovenija tudi tu bila razdeljena na Primorsko, Gorenjsko, Štajersko, Dolenjsko itd. Posamezne prireditve ne zadovoljujejo resničnih potreb našega naroda, potrkajte na svoja srca in spomnite se, da ni samo ples in pijača ponos

Slovensko društvo Melbourne, vas je povabilo da se pridružite. Sedaj je vaša prilika pokazati, da se Slovenec ne bo sramoval brata Slovenca.

ZVEZA S.D.A.

Slovensko društvo v Canberri je bilo gostitelj delegatom Upravnega sveta Zveze Slovenskih društev Avstralije pri njihovem letnem sestanku, ki se je vršil v nedeljo 6. maja 1973.

Čeprav bi po prvotnih načrtih bila tokrat na vrsti Adelaide kot kraj sestanka, je bilo ugotovljeno, da je Canberra za vse nas najbolj centralna in tako tudi ekonomsko in časovno najprikladnejša.

Tega, 2. rednega letnega sestanka so se udeležili delegati društev Adelaide, Canberre, Melbournu in Sydneya. Adelaide sta zastopala predsednik g. Tone Gabršek in ga. Gabršek; za Canberro sta bila prisotna predsednik g. Cvetko Falež in g. Janez Penca; iz Sydneya so prišli predsednik g. Jože Petrič, tajnica ga. Saša Lajovic in gđč. Danica Novak; iz Melbournu pa sta bila delegirana g. Darko Hribernik in M. Peršič.

Sostanek se je pričel ob pol enajsti uri dopoldne in je s presledkom za ukusno domače kosillo, ki ga je pripravila izvrstna kuhinja Slovenskega kluba v Canberri, trajal do 4. ure popoldne.

Delegati so izmenjali misli, poglede in izkustva, ki jih posamezna društva imajo pri svojem delovanju med Slovenci v Avstraliji. Iz razgovorov se je videlo, kako društva napredujejo v vsakem pogledu. Seveda tempo tega napredka ni povsod enak in se menja tudi pri vsakem društvu. Društva so povsod prišla v fazo, kjer že imajo svoja kulturna in upravna središča ali pa so na tem, da si jih prav kmalu izgrade. Zanimivo je, da obe številčno manjši mesti Adelaide in Canberra že imata zgrajene domove, ki tudi na finančnem polju prinašajo lep dohodek, medtem ko Sydney in Melbourne navzlic večjemu številu tamkaj živečih Slovencev šele sedaj pričenjata z gradnjo velikih kulturnih iz razvedrilnih središč.

Vsi delegati so bili mnenja, da je obisk Ansambla Lojze Slak v preteklem letu, kljub razumljivim pomanjkljivostim pri organizaciji istega in kljub finančnim zadregam, izredno pripomogel k dvigu narodne zavednosti pri vseh tukaj živečih rojakih. Radi tega so bili delegati mišljenja, da bi bilo poželjno spet organizirati sličen obisk iz Slovenije in so sklenili naj se prouči možnost obiska pevskega kvarteta in muzikalnega tria "Savski val".

Razpravljali so se še drugi predlogi, ki zadevajo skupno delo: skupno glasilo, skupen izlet, skupne publikacije in še mnoge druge stvari v zvezi z administrativnim delom Zveze. Ugotovljeno je bilo, da nam

ogromne razdalje, ki nas ločijo otežkočajo delovanje in da je zato naravno potrebno, da je delo vsakega društva popolnoma samostojno, vendar pa je istočasno za vse nas ogromne važnosti, da razpolagamo s strukturo, ki nam v vsakem času daje možnost skupnega in enotnega nastopa.

Sklenjeno je bilo tudi, naj bi se vse naslednje redne letne konference vršile v Canberri in sicer vedno na nedeljo, kateri je dodan kot državni praznik rojstni dan kraljice Elizabete II.

Za predsednika Zveze Slovenskih Društev Avstralije v naslednjem delovnem letu je bil izbran g. Cvetko Falež in Canberre, za tajnika Zveze pa Marijan Peršič iz Melbourne.

Delegati so se razšli z vtisom, da je Zveza, čeprav ne tako močna kot bi si jo želeli, vendar uspešna in lahko samo v veliko korist prav vsem Slovincem v Avstraliji.

ČLANSTVO S.D.

CANBERRA

Predsednik Zveze Slovenskih društev Avstralije in istočasno predsednik Slovenskega društva v Canberri je na sestanku Upravnega sveta Zveze sporočil odločitev Uprave S.D. Canberra, da se bo vsak član slovenskih društev, ki so povezana v Zvezi, smatral za dobo enega meseca člana S.D. Canberra, v slučaju, da se naseli v Canberri ali obišče Canberro. Kot predpisujejo pravila S. D. Canberra so ugodnosti klubskih prostorov v Canberri na razpolago le članom in njihovim gostom.

EMBLEM ZSDA

Emblem našega društva v Melbournu: polmesec z zvezdami južnega križa na modrem polju so delegati Zveze sprejeli tudi za emblem Zveze SDA. Prav tako je isti emblem sprejelo za svoj tudi društvo v Canberri. Delegati društev Adelaide in Sydneya pa bodo predložili svojim odborom, da tudi sprejmejo isti emblem, tako, da bodo vsa društva tudi na zunaj dokazovala, da so povezana v eno telo.

Polmesec z ozvezdjem južnega križa je S.D.M. prevzelo za svoj emblem kmalu po svoji ustanovitvi. Je kombinacija grba celjskih grofov ter južnega križa, ki je sestavni del grba Avstralije.

NAČRTI V SYDNEYU

Slovensko društvo v Sydneyu je končno dobilo odobrenje pristojnih oblasti za gradnjo doma na svoji zemlji v Horsley Park.

To zemljišče, sedaj docela odplačano, se ceni na \$27,000. Načrti, ki so jih delegati prinesli na zasedanje Zveze v Canberri kažejo, da se je odbor S.D.S. z vsoto energije vrgel na delo.

Predvsem bodo zgradili dvorano z odrom. Že pa dela pododbor za olepšavanje posestva v polnem tempu. Postavili so ograjo vzdolž Ferres Rd. in ob ograji nasadili razno vedno zeleno grmovje, ki bo zapiral pogled s ceste in zadrževalo cestni prah. Vzdolž južne meje pa bodo posadili vrsto topolov. V načrtu imajo še balinišče, plesišče na prostem ter otroško igrišče opremljeno z gugalnicami, vrtiljakom, drsalnico in slično opremo. Del zemlje pa bo preurejen v gaj z večjimi drevesi, med njimi pa bodo postavljene klopi z mizami za piknikarje. V zadnjem delu v dolini pa bo nogometno igrišče, igrišče za odbojko in tenis. V načrtu imajo tudi kopalni bazen, ki naj bi bil zgrajen že do prihodnjega poletja.

Ko bodo vsi načrti izpeljani bo Horsley Park res privlačna točka, ne samo za Slovence iz Sydneya, nego tudi točka, katero ne bo zamudil ogledati noben slovenski obiskovalec iz drugih mest.

KLUB V ADELAIDI

Adelaidsko Slovensko društvo je zadovoljno s finančnim uspehom svojega doma. Dom često izdajajo v uporabo drugim organizacijam in poedincem, kar jim prinaša lepe redne dohodke. Vendar se je pokazalo, da dvorani primanjkujejo ugodnosti, ki bi dale boljše pogoje za kulturne prireditve in društveno življenje.

Zato se je odbor društva odločil, da dogradi prostore, ki so jim še potrebni in poveča oder. Po razlagi predsednika S.D.A. g. Toneta Gabrška na sestanku Zveze, je edina smer v katero bi se posloplje doma lahko razširilo sosednja zemlja s hišo, ki pripada slovenskim duhovnikom. Odbor S.D.A. je zato sklenil kupiti zemljišče s poslopljem nasproti Doma in ga ponuditi slovenski duhovniški pisarni v zameno za že omenjeno zemljo. Na ta način bi slovenska duhovniška pisarna še vedno ostala v neposredni bližini slovenskega doma, kateremu bi tako bila dana možnost novega razvoja.

MATERINSKI DAN

Skoraj sem že mislila da nam ne bo uspelo pripraviti malega presenečenja za naše mamice na Materinski dan.

Program, čeravno kratak je vseeno zahteval malce potrpljenja, saj ni tako lahka stvar naučiti angleško govorečih otrok slovenske pesmice. Krivda je pa samo naša, saj si dostikrat niti ne potrudimo vzeti delec dnevnega časa, da bi ga podelili v spomin našem materinskem jeziku in ga darovali našim otrokom.

Sicer pa nameni so dobri in tudi nekaj veljajo — kajne? ... Nemiren živ-žav je prevladoval to soboto popoldne, med upoko-jenci, ki so ta dan imeli svojo redno popoldansko čajanko v Slovenskem Do-mu in med njimi so se pokazali tudi obrazi mlajših mamic ter poznaje so se nam pridružile tudi častne sestre in mati prednica. Vzdušje je kot vedno bilo doma-če in prijazno, mize obložene z do-brotami pripravljenimi s pridnimi rokami naših starih mamic, da pa smeha ni zmanj-kalo je kot vedno zato tudi tokrat pres-krbel ata V. Lauko, saj je mene pošteno okrog prinesel, (pa vse za hec.)

Otroci so tudi pokazali, da če je po-treba nujna se le da kar na hitrico nauči-ti tudi nekaj slovenskega in zapeli so kot "škrjančki" in prisotnim darovali lepe šop-ke cvetlic ...

Ta kratak popoldan nam bo še dolgo ostal v spominu, saj nam je vsem pri-nesel nekaj toplega in domačega in mar-sikatero rosno oko se je zalesketalo ob pomisleku na naše oddaljene in preminule mamice.

Iz nove pesniške zbirke
Berta Pribaca:

V KLJUNU GOLOBICE

Sanjam o domači vasi

**Mnoge noči sanjam o domačem kraju
in se zbudim sredi noči z žalostjo v očeh.
Mnoge noči hodim po davnih stezah
in se pogovarjam s prijatelji,
ki še nosijo obraze iz otroških let
a morda že spijo v sencih cipres.
Steze in krovi, potoki in travne dobrave,
domači ljudje vabijo človeka iz daljav,
kot vabi vesoljnika odsev zemeljskih dalj —
in pesmi, ki uglasijo strune srca,
mu povejo, da je med svojimi doma.
Mnoge noči sanjam da grem za plugom
med svežimi brazdami, kjer skačejo vrani
v toplem soncu; da v nedeljah
se potepamo po skritih brežinah
in popevamo prijatelji pod murvo
na sredi vasi; in se pogovarjam pozno v noč
o krajih ki so zdaj moj resnični dom.**

Knjžica je izšla letošnje v Canberri.
Naročite jo lahko po ceni \$1 v "Slovenskem
društvu Melbourne".

UPOKOJENCI

Vsako prvo soboto v mesecu imajo upokojenci sestanek v Slovenskem domu. Pridite vsi, ki ste zainteresirani za veselo družbo. Za prevoz prvič bomo poskrbeli, če boste prej javili naslov ali telefonsko številko v društvo. Pridite, če boste prišli enkrat, boste prišli vsakokrat!

ODBOR SDM

V SPOMIN

Ljubljani prijateljci Tinci Schubert

Kako krasen dan Tvojega poslednjega dne je bil zadnji torek. Nihče izmed naju ni slutil, da so bile to zadnje ure najinega tako pogostega snidenja.

Ob veselem pogovoru smo s Tvojo hčerko Gito delale račune, kako boš v bodoče prišla k meni na obisk kar za ves dan, ker kot vedno so bile urice najinega kramljanja vedno prekratke.

Z zatrdilom, da se še ta teden snideva pri meni, sva se razšle. Komaj dobrih petnajst ur za tem pa mi je Tvoja hčerka po telefonu sporočila strašno in prvi trenutek neverjetno vest, da Tebe, draga Tinca, ni več med nami. Kako obupno je spoznanje te grozne resnice, da si izgubil za vedno drago, nenadomestljivo osebo, kajti odkritosrčnega in vdanega prijatelja ni lahko nadomestiti. Čeprav Tvoje zdravje ni bilo najboljše, nas je Tvoj tako nenadni odhod silno presenetil in globoko užalostil.

Prav posebno pa je prizadel Tvojo dra-go hčerko Gito, ki je tako nesebično in lepo skrbela za Tebe, draga Tinca. Pogrešala Te bode cela njena družina, saj so bili vsi vedno okrog Tebe in si jim bila tudi Ti dobra stara mama; enako tudi hčerka Lori z družino.

Tudi v našem krožku starih upokojen-cev je s Tvojim odhodom nastala velika praznina. Vsi, prav vsi, Te bomo ohranili v toplem spominu in prav gotovo se Te bomo spominjali tudi v molitvi.

Z zavestjo, da si preživljala večer Tvo-jega življenja srečno in zadovoljno v krogu družine svoje hčerke Gite in zeta Fran-cita ter da si sedaj rešena vseh nadlog, ki jih tudi na bilo malo v Tvojem življenju, Ti iz dna moje duše želim večni mir in pokoj pri Bogu.

Tvoja Minka

V sredo 20. marca je neadoma premi-nula ga. Valentina Schubert. Pokojnica, doma iz Tržiča, je vsa ta leta živela pri svoji hčerki in zetu Dr. Francu Mihel-čiču. Pogrešali je bodo njeni domači, pa tudi mnogi znanci in novi prijatelji, ki si jih je pridobila na sestankih naših upo-kojencev v Slovenskem Društvu. Vsi, ki smo jo poznali se bomo še dolga leta spominjali njene prijazne in vesele narave.

7. LETNI PLES

SLOVENSKEGA DRUŠTVA MELBOURNE

BO

7. JULIJA 1973

v BROADMEADOWS TOWN HALL-u

IZVOLITEV LEPOVICE PLESA

VSTOPNINA \$3.00

IGRA ORKESTER "PLESNIČAR"

POTUJETE V SLOVENIJO?

Že dolga leta je naše društvo organiziralo in pomagalo našim članom s potovanji v domovino. Nekdanji predsednik g. Slavič je popeljal lepo število skupinskih izletov v Slovenijo. Kasneje je to delo prevzel in vodil g. Hartman. V zadnjih treh letih je prevzel skrb za potovanja g. Česnik.

Prejšna tako imenovana "CHARACTER FLIGHT" so stopila v ozadje in jih je v mnogočem zamenjalo individualno potovanje. Cene potovalnih kart so iste v obeh slučajih.

Seveda je še vedno mnogo naših ljudi, ki raje potujejo direktno v Jugoslavijo. Za to so "JAT"-ovi poleti najprimernejši. V domovino prideš v najkrajšem času, hrana in postrežba na avijonu so zelo dobro pripravljene, tako da se kar počutiš bolj doma.

Druga grupa naših ljudi, pa je bolj avanturistična. Ustavlja se v Singapur, Hong Kongu, Ameriki ali v Japonski. Skratka, vsakdo lahko planira svoja potovanja po potrebi in želji.

Zaradi teh velikih možnosti potovanja je odbor pred leti, moral napraviti važno odločitev. Katera potovalna agencija naj prevzame odgovornost za naše potnike.

Odbor društva je hotel sodelovanje z Agencijo, ki bo prvič članica "AJATA", to je mednarodno organizacijo, katera zahteva od svojih članov brezhibno in pošteno delovanje, ter drži kavcijo \$200.000, kot garancijo za njihovo potovanje.

Agencija mora biti mednarodnega značaja in ne samo na liniji Jugoslavija—Australija. Mora imeti predstavnika v svoji organizaciji, ki govori slovenski ali pa srbohrvaški jezik. Da daje našim članom društva najboljše in najcenejše možnosti potovanja.

Vse to smo dobili v polni meri od agencije "Astronaut", kjer je g. K. Pavlovič našim potnikom vedno na razpolago in v pomoč.

Agencija "JAT" in "Astronaut" so nam darovali dve karti, kateri smo dali na žrebanje. Čisti izkupiček je za "kulturni center".

Vsem članom in prijateljem društva najtopleje priporočamo, da se poslužijo naše pooblaščenice agencije "Astronaut", pri vseh svojih potovanjih.

FLEETWINGS SERVICE STATION TONE ZAGORC & CO. PTY. LTD.

VAM NUDI:

- VSA MEHANIČNA POPRAVILA
- URADNO INSPEKCIJO MOTORNIH VOZIL
- KUPOPRODAJO RABLJENIH AVTOMOBILOV
- VSE POTREBŠČINE ZA RIBOLOV
- RAZNOLIČNE NABOJE ZA PUŠKE
- LED V KOCKAH
- ODLIČNO RESTAVRACIJO

24 ur na dan, ob vsakem času.

Geelong Road, Laverton, Vic., 3028 — na razpotju za Point Cook — Tel. 399-1363 — Restavracija 399-1364

ASTRONAUT TRAVEL SERVICE

Pty. Ltd.

233 COLLINS STREET, MELBOURNE, 10. nadstropje — Tel. 654-4855

Največja in najmodernejša avstralska potniška agencija

Ima poseben oddelek za Jugoslavijo.

* Potovanje z JAT-om ali drugimi linijami v katerikoli del sveta.

* Veliki popusti za potovanje v grupah

* Potovanja z vsemi ladijskimi družbami

* Dovoz vaših sorodnikov in prijateljev v Avstralijo.

* Brezplačna nabava potnih dokumentov

* Ugodni pogoji za kreditiranje kart.

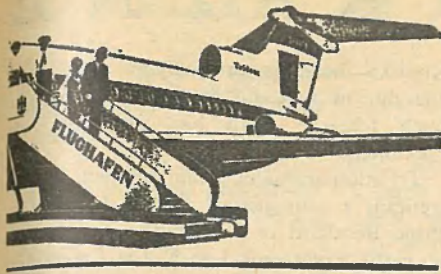
Vse informacije vam bo rade volje nudil g. PAVLOVIČ KOSTA in gdč. BILJANA SRETENOVIC na telefonu 654-4855. —

Po uradnih urah: 24:9699.

Telefonirajte, pišite ali obiščite nas. —

Prišli bomo tudi na vaš dom.

Naša telefonska služba dela 24 ur vsak dan

Obrnite se z največjim
zaupanjem na svojem
jeziku za vse potovalne
zadeve

POTOVALNI IN TURISTIČNI AGENCIJI

P A R T H E N O N

249 SWANSTON STREET — MELBOURNE

Za vsa navodila — na uslugo: g. Dragiša Braunović

Telefoni: 66-31457, 66-33520, 66-34975

NAJHITREJE, NAJUDOBNEJŠE, POCENI!

S Qantas, z JAT-om in modernimi avioni vseh svetovnih linij —

Z ladjami preko Afrike, Južne Amerike in Panamskega Kanala.

Bon Voyage in dobrodošli —

smo zaželeli do danes tisočem
zadovoljnih potnikov . . .

Kakaj bi ne bili tudi Vi med njimi?!

MISLI IN ZOPET MISLI NAŠEGA — ZADRAVSKEGA

Dolgo so znanstveniki premišljevali, kako bi se dalo popeti na mesec. Uspelo jim je! Poslali so astronaute nanj, da malo pomešajo prah, s seboj pa so prinesli celo nekaj kamenja kot, da tega nebi imeli že tukaj na zemlji odveč. Danes pa zopet razmišljajo, kako bi se spustili še na druge planete s primerno atmosfero in vegetacijo seveda brez okuženega zraka. V glavnem se jim gre za to, da bi nekateri od "gornjih", našli tam varno zatočišče, če bi nekega dne na zemlji zagrmel atomske bombe.

Tudi diplomati, vodje posameznih strank, posebno v času pred volitvami mnogo premišljujejo, kaj bi narodu vse obljubili, da bi glasoval za njih, ter bi se tako popeli do polnega korita. Potujejo s svojimi obljubami od mesta do mesta! Eden takšnih je v nekem manjšem mestecu ves zagret za svojo stranko rekel: "Zgradili vam bomo novo šolo, bolnico, železnico, naročili bomo iz Amerike seme, iz katerega bodo iznikli polno kvalificirani učitelji, seveda vam bomo napravili tudi novi most! Pa se oglasi nekdo; "kaj pa nam bo most, ko pa nimamo niti potoka niti reke?" "Tudi to vam bomo napravili", takoj odgovori kandidat. In po volitvah? Delavski štrajki se nadaljujejo! Delavcem se tu in tam le posreči priboriti višjo plačo, podaljšan letni dopust in celo zmanjšanje delovnih ur v tednu. Pri vsem tem, pa tovarnarji ne ostanejo brez svojega milijonskega dobička, ker povišajo cene svojim izdelkom.

Vemo, da naši merodajni voditelji v strahu pred temno bodočnostjo, globoko razmišljajo in iščejo poti, po kateri bi se izognili globokemu prepadu grozeče inflacije.

Vse te obljube in premišljevanja bi lahko primjerali z našimi "Marnberžani", ki so na enem svojih sestankov enoglasno sklenili, da bodo skopali tako velik studenec, da bo dovolj vode za vso vas. Uspelo jim je! Toda kam sedaj s vso to zemljo okoli studenca? Na ponovni občinski seji so sklenili, da bodo izkopali novo globoko jamo v katero bodo vrgli to zemljo. In tako, če nebi "Marnberžani" izbrali nove pametnejše voditelje, bi še danes kopali nove jame, da bi s to zemljo zasipali stare.

Toda ne samo naši voditelji, tudi tatovi imajo svoje skrbi in razmišljajo katero banko bi se bolje izplačalo izropati, da bi bilo več denarja.

Izgleda, da je danes celi svet zatopljen v same misli in razmišljanja vendar pa so rezultati vsega tega kaj klaverni.

Sam pri sebi mislim, da so te moje vrstice o samih mislih tudi narodno mišljene strpljivo bom čakal, da se oglasi drugič nekdo s svojimi — boljšimi!

Z. Zadravski

VASA PRVA TURISTIČNA AGENCIJA

Vam more nuditi odlične ugodnosti in najnižje cene
za vse vrste potovanj, za skupinska potovanja pa še
posebne popuste.

- * Kdor želi, more za potovanje v Jugoslavijo in nazaj izbrati
- * Na izbiro so seveda tudi druge zračne in morske linije za potovanje kamor koli po svetu.
- * Dokumente za Vaše potovanje in dokumente za prihod Vaših rojakov v Avstralijo urejujemo brezplačno.

MELBOURNE — BEOGRAD — MELBOURNE
ali tudi samo na eno stran

MELBOURNE — RIM — LJUBLJANA — ZAGREB

POTOVANJE OKROG SVETA SAMO \$718.10

(Melbourne — An erika — Jugoslavija — Melbourne)

POSLUŽUJTE SE VAŠE POTNIŠKE AGENCIJE

72 Smith Street, COLLINGWOOD, Melbourne

POSLUJEMO VSAK DAN, TUDI OB SOBOTAH, OD 9. — 7.

TELEFONI: 419-1584, 419-2163, 41-5978, 44-6733

V uradu: P. Nikolich, N. Nakova, M. Nikolich in I. Adamič

ACUPUNCTURA —

Moje prvo potovanje na Kitajsko je bilo leta 1966, ki mu je sledila druga trgovinska pot naslednje leto 1967. Obiskal sem Kitajsko zopet leta 1970 in moje zadnje potovanje tja je bilo v mesecu aprilu lanskega leta.

Za časa mojih prvih treh potovanj sem stanoval v Tungfang hotelu ob jezeru Liu-hua, v mestu Kwangchow (Canton). Lepi osem nadstropni hotel grajen v precejšnjo širino. Hotel ima svojo lastno banko, pošto, tri velike restavracije, trgovine in obsežen bar v zadnjem nadstropju. Najbolj zanimivo potovanje je bilo leta 1967 za časa viška kulturne revolucije. Kitajski informacijski urad mi je dovolil napraviti celotni film tisto leto ob priliki obiskov raznih prireditev in komun. Ta film sem predvajal raznim Lions klubom po Avstraliji.

Lansko leto pa sem stanoval na otoku Shamien v Shenlie hotelu. Otok Shamien je bilo evropsko naselje, koder so prebivali vsi Evropejci za časa dinastij in prve republike. Na tem otoku so še vedno vidni znaki veličastne preteklosti imperialnih in kraljevskih poslaništev, konzulatov in misij. Nekatera poslopja so resnično dostojanstvena s prekrasnimi vrtovi in pohajkovališči. Sedaj pa so tam v glavnem vojaški uradi, partijski centri in okrevališča za stare ljudi. Shenlie hotel je bil izključno britanski klub, dostopen samo izbranim. Pred revolucijo so imeli samo Kitajski služabniki dostop na ta otok. Otok sam in vrtovi so popolnoma zanemarjeni, za popravila in nego takih stvari ni časa. Križem-kražem sem prehodil otok in dihal zgodovinsko atmosfero teh некоč prekrasnih vrtov.

V jutru dne 28 aprila lanskega leta sem čital na oglasni deski v veži hotela, da bo ob dveh istega popoldneva ekurzija v bolnišnično številka 2, v kliniko Dr. Sun Yet-Sen-a na vogalu Chiehfang in Tungfeng cest. Pustiti smo morali svoja imena pri sekretarju avle in se zbrati ob tri četrt na dve tam. Oglašeno je bilo, da bomo prisostvovali ACUPUNCTURE operaciji, ali bolje operaciji pod acupuncture anestezijo. Ko smo prihajali eden za drugim nazaj v hotel na kosilo, smo izvedeli, da bo iz našega hotela prisostvovalo okoli 200 ljudi na tej demooperaciji.

Točno ob dveh popoldan so nas vzeli avtobusi iz ceste 23 Junija v bolnišnico. Zgradba sama je od zunaj zelo čista, toda zelo enostavna, brez kakršnih koli olupšav. Zelo podobna bolnišnicam v Jugoslaviji, Češki ali vzhodni Nemčiji. Ko smo bili enkrat v notranjosti, smo morali pustiti vse svoje pritlikline v posebni sobi, razen fo-

tografske kamere, toda povedano nam je bilo, da lahko fotografiramo samo brez bliskavice. V naslednji sobi smo si umili svoje roke in naša obleka je bila popolnoma desinficirana. Od tam so nas vzeli skozi dolg hodnik v veliko operacijsko sobo. Operacijska soba je bila v resnici univerzitetna medicinska predavalnica, ogromne izmere. Bilo je okoli 400 sedežev in jaz sem bil zelo srečen, da sem lahko prišel v tretjo vrsto.

Ozračje je bilo zelo napeto, ko smo se vsi vsedli, saj dosti od nas prej nikoli ni prisostvovalo operaciji. Dosti manj operaciji pod takšnimi pogoji. Kitajski doktor, ki je govoril odlično angleško, nam je pred prihodom pacienta tolmačil zgodovino acupuncture. Rekel je, da sta samo misli Mao Tse Tunga in borba Kitajskega ljstva pripomogli k takšnemu napredu na tem polju. Acupuncture zdravljenje je staro preko 2000 let, toda acupuncture anestezia je bila pravilno razvita pod sedanjimi političnimi okoliščinami. Beseda acupuncture je latinskega izvora, "acus" (igla) in "Punctura" (vbod). Starodavne igle so bile napravljene iz ostrega kamna, toda današnje so skoraj vedno iz nerjavečega jekla. Dolžina teh igel je navadno od enega do osem centimetrov, raba mere navadno določena po delu telesa; akupunkturist pa mora biti zelo previden; da igla ne predre globlje, kot je vsakokratna "varnostna" distanca dotičnega vboda. Povedano nam je bilo, da "Taoism" ni religija, toda doctrina človeškega telesa. Praktično kot je makrokosmos usmerjen napram človeškemu mikrokosmosu, tako sta yin and yang energiji dinamično nasprotni v vsemirju. Da omenim, da sem kot mlad študent čital Spenglerjevo knjigo o polariteti v vsemirju, ki poskuša najti svoje ravnotežje. Kompletno energetsko vsemirje je v gotovem ravnovesju, brez smrti ne bi bilo rojstva, in brez slabega bi filozofično ne bilo dobrega. Kako bi lahko sodili brez primerjave?

Acupuncture je bil prvotno rabljen za doseg tega ravnovesja v našem človeškem telesu, s tem, da so vbadali igle v različne dele našega sistema in osvobodili napetost. Uravnovesili so v glavnem živčne centre. Kakšen je vpliv pod anestetskimi pogoji nam niso povedali. Bila bi naj to prekinitev vozljev v občutnem živčnem sistemu. Kot se acupuntura uporablja v zdravljenju za zmanjšanje napetosti in za izenačenje metafizičnih sil, tako naj bi anestezia pod acupuncture prevrgla ravnovesje sistema v prid operacije. Acupunkturist mora vedeti za meridijane v našem telesu, ki so v resnici pota naših živčnih občutkov. Rekli so nam, da

Kitajska medicina ne razlikuje ostro med energijo in materijo in da je harmonija obeh teh, ki mora biti zdravljena ali prekinjena.

Tri internacionalno znani pacienti so bili tretirani z acupuncture v letih 1970/1971. Princ Bernhard iz Nizozemske, (po nesreči na cesti), Predsednik Lon Nol iz Cambodije (po kapi) in James Reston, Predsednik New York Times vsi v "Anti-imperialist" Hospital v Pekingju.

Priprave na operacijski mizi so bile v polnem razmahu. Pripravili so instrumente za merjenje srčnega utripa, kisične naprave, in veliko količino raznih pladnjov z medicinskimi instrumenti razne izmere. Končno so prinesli posteljo z zelo visokim vzglavjem. Vrata so se odprla na levi strani in smejoč se Kitajec je prišel z žensko sestro in dvema doktorjema. Tretji zdravnik je sledil za minuto ali dve. Pacient se je vsedel v naslonjač, ki je bil preoblečen z snežno belim platnom, taka je tudi bila pregrinjava vseh operacijskih stolov. Pacientu so izmerili krvni pritisk, najprej sede, nato, ko se je vlegel na posteljo. Stroj za srčni utrip je bil priključen in vse ostale medicinske priprave porinjene k operacijski mizi. Pacient je ležal na operacijski mizi okoli 10 minut in govoril z zdravniki, med tem, ko ga je eden od doktorjev otipoval s svojimi tankimi prsti po celem telesu. Prinesli so malo posodico z približno 10 iglami, ki so merile okoli 4 — 5 cm. Zdravnik, ki je prvotno pregledoval pacientovo telo, je vzel iglo, jo začel vrteti med svojimi prsti in jo z neverjetno spretnostjo vbodel v Kitajčevo desno uho. Nato je z isto spretnostjo vbodel naslednjo iglo v uho. Nisem videl točnega kota, pod katerim so bile igle vbodene, s tako spretnostjo in znanjem in neverjetno manipulacijo, ki so za naše navadne pojme neverjetni človeške zmogljivosti. Po kakih 3 minutah je doktor napravil isto z njegovimi rokami, ko je vbodel igle med palcem in kazalcem. Ves ta čas pa je pacient govoril z zdravniki in pomagači. V glavnem odgovarjal je na vprašanja, ki so mu jih postavili. Niso nam prestavljali v angleščino o tem kar se je godilo. Pustili so pacienta okoli 15—20 minut, ko so zopet vbodili igle v palce na nogi.

Zadnji zdravnik je pristopil k operacijski mizi, med tem, ko so obrnili pacienta na stran, in ta je vrezal v tvorbo na njegovi desni strani vratu. Sesalni stroj je prišel takoj v akcijo, toda na čudo zelo malo krvi je prišlo skozi cev. Zdravnik in pomagači so stali in operirali v glavnem med nami in operacijsko mizo in (naprej stran 9)

Ali bo tudi tvoje ime omenjeno v časopisu?

Poznam človeka, ki je pred tremi leti ubil s svojim avtomobilom ženo, osemletnega sinka pa poškodoval. Ta otrok ne bo nikoli več rabil svojih čutov, gre v šolo za pohablence. Alkohol in prenegla vožnja. Sodnija ga je imela priprtega samo dve leti. Pred petimi meseci je ta mož proslavljal; zaredčil se je ponovno, hotel je začeti novo življenje. In kot navadno ob takih prilikah, vina ni manjkalo. Na potu domov je v težki avtomobilski nesreči poškodoval svojo 14 letno hčerko in svojo novo zaročenko. — Našli so ga duševno neuravnovešenega in po tem zdravljenju ga čaka sodnijska sodba. Pa to je samo en odlomek, čisto majhen delček našega vsakdanjega življenja.

Za časa Vietnamske kampanje, ki je trajala deset let, smo Avstralci imeli na fronti in v zaledju 421 vojnih žrtev. A v istem času je bilo na Avstralskih cestah ubitih 35.000 ljudi. To je toliko kot mesto Celje z okolico in Savinjsko dolino. V desetletni dobi smo imeli 2200 ranjenih in pohabljenih v Vietnamu in ironično v istem času ranjenih 850.000 ljudi na cestah po Avstraliji. Celotni nacionalni račun za vse to ubijanje na cestah je astronomska številka. Za celotni izdatek prometnih nesreč v desetih letih in njihovo režijo bi lahko izgradili 100 Snowy Mountains Schemes.

Videl sem demonstracije in moratorije

PHOTO STUDIO ERIC

305 High Street,
Preston, 3072
Tel. 480-1451

(ob vsakem času)

Za izdelavo prvorazrednih fotografij, za:

- POROKE,
- KRSTE,
- RAZNE DRUŽINSKE SVEČANOSTI, itd.

Kakor tudi za reprodukcije in povečave (črno bele in barvne) se Vam toplo priporoča Vaš domači fotograf.

Nevestam posojamo brezplačno poročne obleke, krojene po meri. V zalogi imamo tudi: cvetje, poročne vence, bonbonjere in ostale poročne potrebščine. Seveda govorimo Slovensko.

Odperto tudi ob sobotah in nedeljah

proti prvi kampanji, po 80.000 do sto tisoč ljudi je vpilo proti 421 mrtvim, ali niti eden se ni našel, da bi izrekel besedico proti kompletni eradikaciji mesta Geelonga. Pa zakaj vse to? Ko bi avtomobilskih nesreč ne bilo, vsako gospodinjstvo v Avstraliji bi lahko imelo vse kuhinjske in hišne naprave električne in to za zmerno vsoto petih dolarjev na mesec; v to je elektronski stroj vračunal kuho, kurjavo, kopianje, likanje, hladilnike, košnjo trave in razne majhne naprave. V to je vključena tudi klimatska naprava za vsako hišo. Vse to bi imeli, če bi ne mešali vina z vožnjo, ne prehitovali, ne vozili preneglo in spoštovali sočloveka na cesti.

Pred kratkim sem čital v slovenskem dnevniku, da so na slovenskih cestah lansko leto imeli 36.180 prometnih nesreč. O taki številki v Avstraliji ne moremo pisati, ker se uradno samo zabeležijo nesreče kadar je nekdo ranjen ali ubit. Slovenske ceste so terjale 625 življenj, blizu 8.500 ljudi pa je bilo ranjenih. Seveda so pogoji na slovenskih cestah popolnoma drugačni kot pa tu pri nas v Avstraliji. V sezoni je ogromen naval tujih avtomobilov in pa dnevna velika množica kolesarjev. Ko slovenske ceste terjajo okoli 15% kolesarskih nesreč je ta številka v Avstraliji samo eden promile. Slovenska statistika navede 12% nesreč radi alkohola, avstralska je dosti večja. Saj je samo registriranih nesreč na naših cestah radi prevelike količine alkohola 23%. Astronomska bi bila ta številka za manjše in nejavljene nesreče.

Še v tem stoletju pričakujejo, da bodo številke žrtev na naših cestah dosegle število vseh dosedaj zgodovinsko registriranih vojnih žrtev, ubitih in pohabljenih v vseh vojnih podvigih moderne zgodovine. Samo 27 let bo človeštvo še čakalo, da bo izenačilo samoubojstvo po cestah z avtomobilom, ki je samo 70 let v rabi s celotnimi izgubami modernih vojn petih stoletij.

"Črni gozd"

Schwarzwald Catering

Se priporoča za poroke, gostitve, ter vse ostale slavnostne prireditve.

Domača slovenska kuhinja, tudi dvorana in slovenska godba priskrbljena.

Za informacije kličite po telefonu:

396-1307

Dihanje — težko delo

Dihanje je najtežje delo, ki ga vrši naš organizem, kajti za nobeno drugo živlensko funkcijo ne porabimo toliko energije. Ob vsakem vdihu zraka v naša pljuča mi prazaprav napravimo delo, ki je potrebno za dvig enega kilograma teže, osem centimetrov visoko. Če, na primer spimo sedem ur, porabimo za dihanje toliko energije, kot če bi morali prenesti težo 500 kilogramov v prvo nadstropje neke hiše.

Statistika človeškega telesa

Ste vedeli, da ima človek 203 kosti, več kot 500 mišic, a število vsem živcev do tistih najmanjših dosega 10.000.000?

Ste vedeli, da naše srce v življenski dobi do 70 let, če povprečno udari 70 krat v minuti napravi delo enako petim prekoceanskim ladjam? Človeško srce udari v eni uri 4.200 krat, 100.800 krat na dan, 36.082.000 na leto in v sedemdesetih letih 2.565.440.000 krat. Vsaki udarec vbrizga 80 gramov krvi v obtok. To pomeni 5 kilogramov v eni minuti, 300 kg. na uro, 7.200 kg. na dan, 2.700.000 kg. na leto in 183.000.000 kg. v sedemdesetih letih.

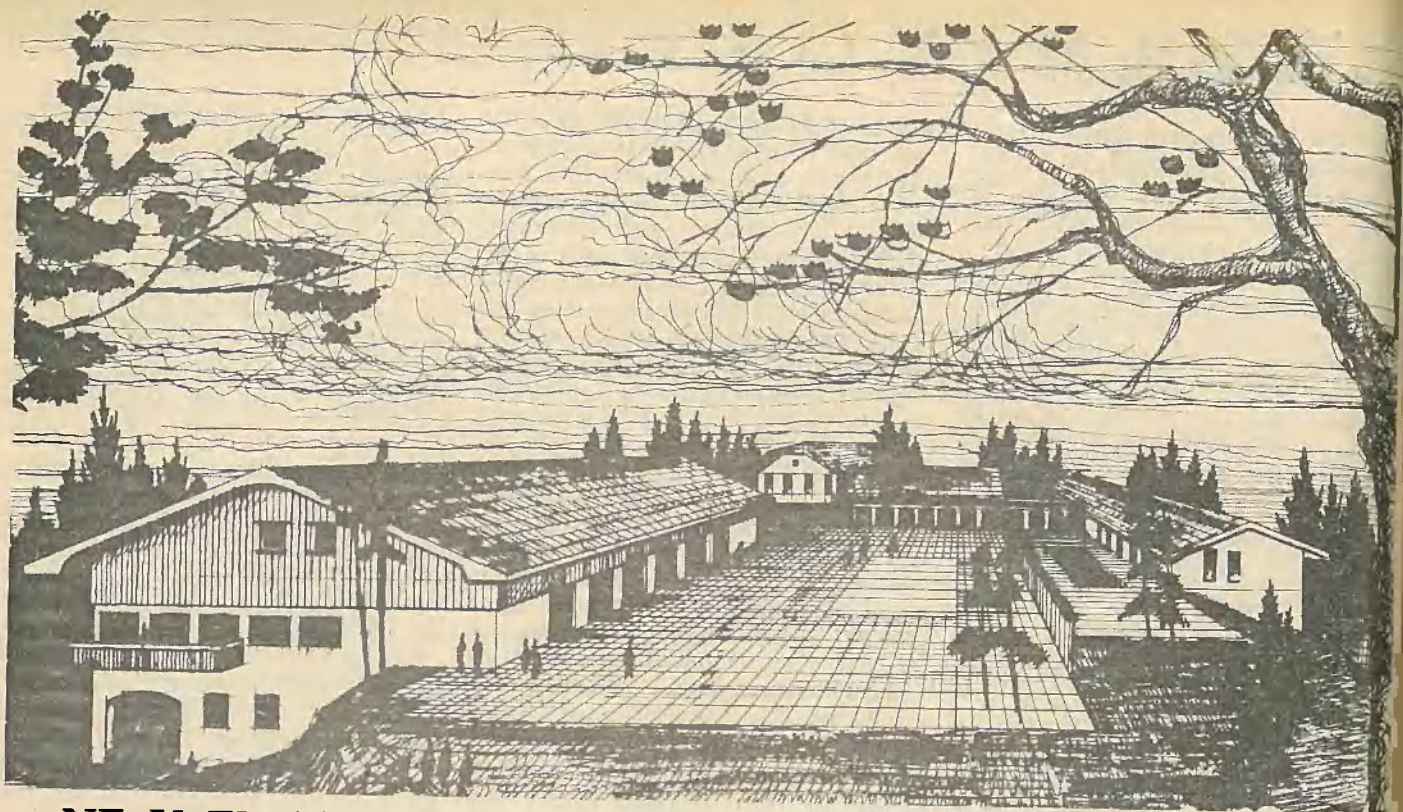
Površina naših pljuč, ki pride v dotik z atmosferskim zrakom znaša 129 cm². Vsako uro vdihnemo 1.200 krat. Količina zraka, ki jo vdihnemo v eni uri znaša 3.800 litrov. Človek, ki živi 70 let vdihne 386 kubičnih metrov zraka.

Preidimo sedaj na živce. Kot smo rekli njihovo število dosega deset milijonov. Če bi vse živce povezali drug za drugim bi dobili nit dolgo 300.000 km, to je več kot je razdalja med Zemljo in Mesecem. Dotik na koncu tega živca bi v centru zaznamovali šele po devetdesetih letih.

Naša koža je sestavljena iz treh slojev. Vsi tri sloji zavzemajo površino 18 kvadratnih metrov. Atmosferski pritisk znaša 1 kg. na cm². Torej atmosferski pritisk, ki deluje na našo kožo znaša 18.000 kg. To je približna teža devetih avtomobilov.

**STE PORAVNALI
ČLANARINO?**

NE V EN KOŠ

V preteklih mesecih sta bila imena Jugoslav in Croat nešteto krat omenjena po časopisju, raliu in televiziji. Razni komentatorji so poskušali najti koliko je resnice v obtožbah proti nekaterim hrvaškimi organizacijam, politiki te i one barve pa so hoteli iz tega problema kovati svoj politični kapital.

Vse te mahinacije so pripeljale do tega, da je senat sedaj sestavil posebno komisijo, ki naj preišče ali so ogrožene civilne pravice in osebna svoboda novonaseljencev, posebno teh, ki so prišli iz teritorija Jugoslavije.

Mi Slovenci smo seveda prizadeti v toliko kolikor nas nepoučena javnost meče v en koš z ostalimi naseljenci iz Jugoslavije, čeprav se mi, niti kot pojedinci, niti kot organizacije nočemo vmešavati v politične spletke drugih tukajšnjih narodnostnih enot prišedših iz Jugoslavije.

Da damo to tudi vedeti odločujočim osebnostim Avstralije, je Zveza SDA že lansko leto odposlala tedanjem ministru za imigracijo g. A. J. Forbesu, tedanjem vodji opozicije g. G. Whitlamu in vodji D.L.P. g. senatroju V. Gairu sledeče pismo:

Melbourne, 9th May, 1972

Dear Sir,

Delegates of Slovenian Associations from Adelaide, Canberra, Melbourne

and Sydney, meeting in Melbourne on the 22nd of April 1972, on the occasion of the Third conference of the Federation of Slovenian Associations of Australia, wish respectfully to inform You of the following resolution carried unanimously:

The Federation of Slovenian Associations in Australia represents a great majority of Migrants settled here from Slovenia — one of the republics, which to-day make up the Federation of Yugoslavia in condemning the use of force and violence for political reasons.

We regret that the public of Australia has been subject to this type of activity attributed to the migrants of Yugoslav origin.

We are reasonably convinced that no member of Slovene community is in any way involved in these deplorable incidents.

Most of us came to this country because we do appreciate the freedom of political views and expressions as practised here. And we, as organisation and individuals, wish that this freedom will always remain undisturbed.

Yours faithfully,
M. Persic,
Secretary

Na to pismo smo dobili takoj potrdilne odgovore in za sedanjega predsednika zvezne vlade g. Whitlama nam je odpisal njegov tedanji osebni taj-

nik, sedaj narodni poslanec g. Race Mathews:

1. June, 1972.

Dear Mr. Persic,

Mr. Whitlam very much appreciated the Federation of Slovenian Associations in Australia writing to him about their opposition to the use of force and violence in the settlement of political controversies and asks me to pass on to Federation members through you his very great appreciation of this affirmation of their adherence to democratic values.

Yours sincerely

Race Mathews
Private Secretary

G. Gerard O'Brien, narodni poslanec v parlamentu New Zealanda, ima med Slovenci te zemlje mnogo prijateljev. Ko se je vrnil v New Zealand je predsedniku delavnog pododbora za Slovenski kulturni center v Melbournu g. Ivu Lebru poslal sledečo brzojavko:

Please convey to the Association my good wishes and I am certain the good wishes of all New Zealanders for the success of your Recreational and cultural centre at Eltham. I am strongly behind your endeavours as I am sure all New Zealand parliamentarians will be. Warmest regards.

Gerard O'Brien, M.P.
14th April, 1973

ACTION TAKEN BY AMERICANS TO PRESERVE OUR SLOVENIAN HERITAGE

In 1971 a Slovenian Chapel was dedicated and the Slovenes of Washington professed their belonging to the Slovenian cultural tradition by organizing, the first in a series of annual events in the framework of the program "Know Your Slovenian Heritage". It is noteworthy that this event took place only two short days after the U.S. Congress passed a law (late 1972), which officially recognizes the ethnic variety of the United States and emphasizes the significance and influence of the various ethnic groups and their cultures.

Although many young American Slovenes showed interest in the Slovenian tradition, the younger generation is nevertheless much more meagerly acquainted with the rich and colorful cultural and historical content of the Slovenian essence and with the there-from originating factors which have preserved the Slovenian nation after the disintegration of the Slovenian state in the Middle Ages through centuries of servitude to foreigners and of political repression as well as through times of spiritual growth and lively cultural creativity. It is this younger generation that must become acquainted with our past in order not only to preserve the tradition of the Slovenian pioneers in America but consciously and conscientiously to continue their work.

A concise and very informative lecture in English was given by Prof. Giles Gobec of Kent Univ. in Ohio. In one of his lectures, titled "Slovenian Contribution to the World", Dr. Gobec dealt with two themes. In the first, he analyzed the necessity of ethnic groups — especially ethnic minorities — preserving, studying and deepening their cultural and historical tradition, thereby, first of all, drawing benefits for themselves as well as professing their ethnic identity; within the second theme, he enumerated a long list of Slovenes whose genius enriched the world in countless fields of human endeavour and whose achievements gained universal, not merely Slovenian, recognition.

The contributions of our fellow-Slovenes to mankind and their success in the world, which Dr. Gobec so richly described in his lecture, are cause of justifiable pride for us Slovenes; the thoroughness and comprehensive scope of Dr. Gobec's findings, on the other hand, stress the importance of his collecting materials and his research, and testify as to the professional zeal and efforts which have characterized his many years of work in spreading the knowledge about the Slovenes and our identity.

Dr. Richard Kolm, chairman of the Washington Ethnic Studies Committee, announced that the Catholic University of

America will offer in the coming school year a course on Slovenian problems.

After the address, Dr. Kolm was presented with a diploma by Dr. Gobec making him an honorary member of the Slovenian Research Center, a scholarly institution headed by Dr. Gobec which deserves unbounded support of all Slovenes.

The audience was also invited to participate in a Slovenian Mass which was offered the following morning by Rev. Dr. Franc Blatnik in the Slovenian Chapel in the National Shrine for the welfare of all Slovenes and for continued success of the Washington program "KNOW YOUR SLOVENIAN HERITAGE".

Perhaps is possible — but in any event proper — for the Slovenes where ever we live, in a manner appropriate to ourselves and our respective circumstances, to acquaint ourselves and especially our younger generation with our Slovenian heritage.

The aim of "KNOW YOUR SLOVENIAN HERITAGE" would perhaps be to exchange lectures on this heritage and thoughts and advice on how to strengthen it, and perhaps in time celebrate everywhere in America on the same day, a Slovenian Day. Perhaps we could in Australia follow suite and grow in pride of our Slovenian Heritage.

The Dawn, November 1972
modified by Magda.
Notes obtained from

ACUPUNCTURA —

nam tako zagrinjali precejšen del operacijske in medicinske aktivnosti. Meni se je zdelo, da so nam hoteli pokazati v podrobnosti anestezijo s pomočjo acupuncture, ne pa same operacije v podrobnostih. Kisika niso rabili, slišali pa smo natančno vsaki zvok korakov doktorjev ali medicinskih instrumentov. Po približno desetih minutah so dali pacientu neko pitje. Pozneje smo izvedeli, da je bil jabolčni sok. Neprestano so rezali in čistili bulo, končno všili par šivov in zaponk. Obvezali so vrat, vzeli instrumente in mize, potisnili pladnje na eno stran in pomagali pacientu vstati. Pacient se je postavil na noge, napravil šest do sedem korakov, ko je končno s spremljavo dveh sester odšel skozi ista vrata. Edini stroj, ki sem ga slišal med celo operacijo je bila mala sesalna naprava, ki je imela na koncu sesalno gobo. To gobo so med operacijo večkrat menjali. Tri do štiri minute po operaciji so mu izpuli samo igle iz rok in nog, igle v ušesih pa so ostale v pacientu, ko je odšel skozi vrata. Pozneje smo videli istega pacienta sedeti pri mizi v drugi dvorani in piti kitajski čaj. To je bilo približno ½ ure kasneje. Med

tem časom, pa smo prisostvovali v drugi operacijski sobi operaciji tvora na možganih. Toda tam sem imel malo prilike videti vse do potankosti, bil sem zelo oddaljen od operacijske mize in pred menj je bilo okoli 300 ljudi. Igle so bile že vbodne, predno smo mi, druga grupa prišli v operacijsko sobo in operacija je bila že v polnem teku. Lobanjo so prežagali in doktor je pritiskal s palci na vsaki strani glave pri ušesu. Naenkrat se je lobanja odprla in doktor je vlekel debelo nit od tam pa skozi luknjo na strani lobanje približno petdesekrat, pacient pa je bil pri popolni zavesti. Moj prijatelj iz Hong Konga je napravil posnetek operacije in je še dobil del moje glave na sliko. Pri tej operaciji niti niso rabili sesalnega stroja. In po približno tri četrt ure so pomagali pacientu, ki se je naslanjal na sestre skozi vrata. Pri tej operaciji je pacient dobil vbode v glavnem v nos in ušesa.

Ko smo prišli iz bolnišnice in na potu nazaj v hotel, kamor smo prispeli malo po šesti uri, nismo skoraj spregovorili besede. Meni se je zdelo da sem pod anestezijo sam. Bilo je nekaj, česar nisem nikoli pričakoval videti. Vem, da dosti po-

tankosti nisem opazil, toda ko bom zopet odšel na Kitajsko, bom na to pripravljen, če mi bo dana prilika videti tako operacijo. Bil sem tako nervozen, da skoraj nisem okusil hrane ta večer. Čez dva dni sem se vrnil v Hong Kong kjer sem ostal par dni, predno sem nadaljeval svojo pot preko Osake, Tokya, Chicago, New York, Lisbon, Barcelona, Milano, Munich, Dunaj, Maribor, nato pa preko Trsta in Singapurja nazaj v Melbourne.

Ko sem pozneje mislil o teh dveh operacijah na moji poti okoli sveta, sem prišel do zaključka, da je to bilo vse pripravljeno za nas. Posebno prvi pacient se je obnašal, ko da je šel skozi isto proceduro že nešteto krat. Kitajci so hoteli, da vidimo acupuncture-anestezijo, toda povedali so nam zelo malo o tem. Govoril sem s potniki, ki potujejo na Kitajsko zelo pogosto, nekateri gredo dvakrat na leto in ostajajo tam po mesec dni. Vzemimo Mr. Spinglerja iz Hong Konga, ki potuje na Kitajsko že 14 let in to dvakrat, na spomlad in v jeseni. Izgleda, da nam tujcem kažejo operacije za iste symptome. V glavnem operacije raznih tvorb. Lahko si predstavljam, da bi notraja operacija bila dosti bolj komplicirana.

I. L.

ŠPORT

Sth. Oakleigh	9	7	2	0	31	6	14
Kew	9	5	1	3	22	14	11
Highett	9	5	3	1	20	18	11
Hawthorn	9	5	3	1	20	18	11
Hawksburn	9	4	2	3	20	19	10
Hampton	9	4	0	5	18	23	8
East Bruns.	9	2	3	4	12	16	7
Pascoe V.	9	2	2	5	22	24	6
Can. Bruns.	9	2	1	6	12	35	5
Croxton	9	2	1	6	12	32	5

V tablici še ni všteta tekma KEW-Slovene proti Croxton-a, ki se je končala v našo korist 5:1.

Do sedaj odigrane tekme so se končale z naslednjimi rezultati:

KEW — Sth. Oakleigh 0:2 (0:1)

E. Brunswick — KEW 2:1 (1:1)

KEW — Cent. Brunswick 4:0 (0:0)

Highett — KEW 2:2 (0:1)

Pascoe Vale — KEW 3:1 (1:1)

KEW — Hampton 1:0 (1:0)

Hawksburn — KEW 2:4 1:3)

KEW — Hawthorn 5:1 3:0)

Croxton — KEW 1:4 (0:1)

Tekme v drugi polovici prvenstva se bodo vrstile po naslednjem vrstnem redu:

10. kolo — 24. Junja 1973

KEW — Croxton

11. kolo — 1. Julija 1973

South Ooakleigh — KEW

12. kolo — 8. Julija 1973

KEW — Brunswick

13. kolo — 15. Julija 1973

C. Brunswick — KEW

14. kolo — 29. Julija 1973

KEW — Highett

15. kolo — 5. Avgusta 1973

KEW — Pascoe Vale

16. kolo — 12. Avgusta 1973

Hampton — KEW

17. kolo — 19. Avgusta 1973

KEW — Hawksburn

18. kolo — 26. Avgusta 1973

zHawthorn — KEW

PESEM O KLASU

JOSIP MURN-ALEKSANDROV

*Kot z zelene gore
cesta, ravno polje,
kot ves pisan svet
nam se dnevi vrste!*

*Glej, izza teh brez
polje in polje,
tako daleč čez
vse nam v zrno gre*

*To je naša last,
vse za naše dni!
Sebi v slavo in čast
tudi klas nam zori.*

*Da obvaruje Bog
hudih ur ga, vetrov,
da povsodi okrog
zlije svoj blagoslov!*

*Na Medardovo jasnih dni,
mirne daj Margaretine,
da se svet veseli
dobre letine —*

*da neznam glas noči
ko s temo govori.
da nam daleč zbeže
hrepeneče skrbi!*

*Da, za kruh, da, za klas
Bog usliši nas,
čez razone zavej
sredi urnih maš;*

*naj se dnevi vrste
kot svet pisan z gore —
Prepelica, hej, čez polje,
hitri veter, zavej čez gore!*

TROJNO GORJE

SIMON JENKO

*Gorje, kdor nima doma,
kdor ni nikjer sam svoj gospodar
naj križem svet preroma,
saj vendar tujec je posod!*

*Gorje, kdor se useda
za tujo mizo žive dni;
vsak grizljaj mu preseda,
požirek vsak mu zagreni!*

*Gorje, kdor zatajiti
prisiljen voljo in srce,
bedakom posoditi
čas mora, glavo in roke!*

Boj proti raku

Rak terja nič koliko človeških življenj. V statistiki vzrokov smrti ga najdemo neposredno za boleznimi srca in ožilja.

Pogosto štejejo raka skoraj po krivici za neozdravljivo bolezen. Veliko ljudi umrje in brez potrebe trpi, ker se zavoljo nepoučenosti ali nespametnega strahu prepozno odločijo, da bi zdravnika vprašali za nasvet.

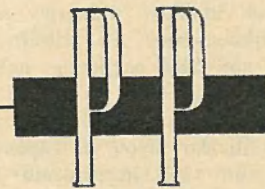
Vzroki nekaterih oblik raka so danes že poznani in zato z uspehom opozarjamo nanje. Nekaterim oblikam se še ne moremo izogniti. Največ, kar medicina za zdaj lahko stori, je, da take bolnike začne zdraviti čimprej in kar se da vsestransko. Sodobna kirurgija, kemoterapija (zdravljenje z zdravili), obsevanja z rentgenskimi žarki, radioaktivnimi snovmi in betronom so do temeljev spremenila zdravljenje raka.

Pomembno je predvsem, da je bolezen dovolj zgodaj odkrita.

Galebi pijejo morsko vodo

Dolgo se ni verjelo govoricam mornarjev, da galebi pijejo morsko vodo. Danski zoolog je napravil vrsto poizkusov z galebi zaprtimi v kletkah. Galebi so pili morsko vodo, učenjaki pa pa razmišljali in proučevali. Na koncu so ugotovili, da imajo galebi v glavi posebne žleze, ki odvajajo sol iz vode, tako da se ta kaj kmalu oddvoji in izloči iz njihovega organizma.

Tri ure je potrebno, da galeb izloči odvečno sol iz svojega organizma.

TISKARNA

POLYPRINT

PTY. LTD.

7a RAILWAY PLACE,

RICHMOND, VIC. 3121

TEL. 42-7417

se priporoča Slovencem in slovenskim podjetjem za razna večja ali manjša tiskarska dela.